

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
VI. évfolyam 3. szám (49.) - 2009. Húsvét

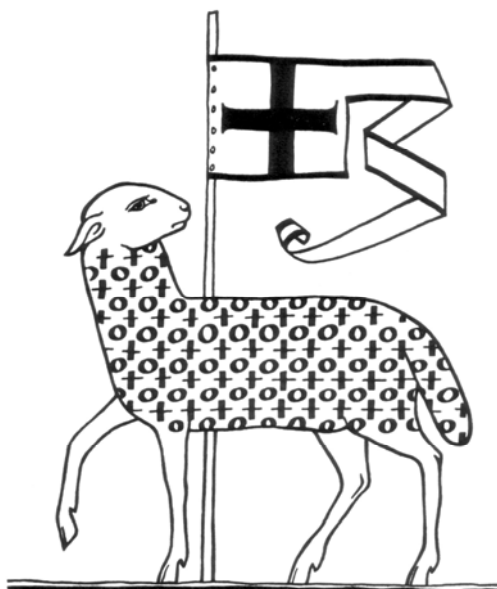
Húsvét - 2009 Jézus föltámadt! Téged is fölemel!

„Fölkelek és Atyámhoz megyek...” – mondja a tékozló fiú Jézus példabeszédében. „Föltámadtam és Atyámhoz megyek...” – mondhatta Jézus, a Győzedelmes, a harmadik napon. (A szentírás görög nyelvénben a fölkel és a föltámad egy és ugyanazon szó!) És a két kijelentés meglepő módon egy! Egymásból születik. Egymást feltételezi. A tékozló ember, a bűnbe esett ember felocsúdása Jézus feltámadásából sarjad. Ez a különös! Minden bukott ember föltápaszkodását, a Teremtőre föltekintését Jézus végső szava hitelesíti a kereszten: „Atyám, a kezedbe ajánlom az én lelkemet!” Ahogy minden idők minden emberének szerető, gondoskodó vagy irgalmas mozdulatát is megelőzi a Jézusé. Húsvét kozmikus fénye ez! Nem

csak „tipikus” az az élet, amelyet Jézus élt, nem az általános „emberi”, mint egy mintakönyv, amely egybegyűjti és fölkinálja a létező motívumokat, válasszon belőle ki-ki kedvére vagy szükségére valót. A Gemáni és a Színe-változás életmegújító erő, föltámadása az Isten szeretetének győzelme, aki behalt abba a szakadékba, amit az ember robbantott bele a Teremtővel való kapcsolatába. Ellenfelei úgy látták, a mélység elnyelte, nem tudták, hogy a földre hulló mag életfává nő!

Húsvét igazi örömét ez adja nekünk. Kívánom egyházközségünk minden tagjának, hogy Jézussal együtt fölkelve Isten szeretetéhez jussunk!

Márton atya

NABIT 2009

A kerületi Nagyböjti Ifjúsági Találkozóra (NABIT) március 19-én került sor. Ennek befogadója idén a Havanna-telepi Szent László plébánia volt. Plébániánk ifjúságából 20-an vettünk részt rajta, és az első stáció (Jézust elítélik) gazdái voltunk. Három fiatal élményeiből szemezgettünk:

A találkozó a Nyúl-dombon kezdődött, ott már éneklő fiatalok és egy pattogó tűz fogadott minket. Bevezetőnek elhangzott néhány bibliai részlet és pár ének, majd fél hét körül elindultak a fáklyás fiatalok, és a nagy gerendakereszt, amit az első stációig az atyák vittek. Utánuk a fiatalok apró mécsesekkel, Taizé-s dalokat zengve, bele a napnyugtába és a lakótelep csendjébe. Az állomásokat (szám szerint hetet) a résztvevő plébániai csoportok egyike-másika adta elő, majd a szereplők vették vállukra a keresztet, és vonultak a következő állomásra. A harmadik állomásnál a lőrinci Főplébániáról egy lány tett tanúságot arról, mennyire fontos életében Mária és a tőle kapott szeretet. Ez számomra nagyon meghatározó volt. A hatodik állomásnál a rákoshegyiek vezetésével meg kellett válnunk a hidegben sapkánktól, sálunktól, így megérezhettük, milyen, ha akaratunk ellenére megfosztanak minket ruházatunktól, és fázunk és szégyenkezünk. A misén az volt megdöbbentő, hogy az indiai atya milyen szépen

beszél a magyarságról és kultúránkról. Olyan jó volt hallgatni, hogy minket, fiatalokat hazánk szeretetére buzdított és hogy legyünk büszkék magyarságunkra. Mise után a vendégsereg átvonult a Szent László terembe, ahol már várt bennünket a terülj-terülj asztalka. Jóízű beszélgetések folytak, és elmosódtak a plébániák közötti határvonalak.

Dudás Mesi

Az egész program egy hét stációs keresztútval kezdődött. Azért csak hét, mert hét plébánia fiataljai voltak jelen, s mindegyik állomáshoz egy-egy plébániai csoport készült valamilyen rövid előadással. Nagyon jó élmény volt, hogy keresztutunkkal mi is tanúságot tehetünk az emberek előtt, akik kívülről szemlélték az eseményeket. A keresztút végén elérkeztünk a havannai templomhoz, ahol szentmisén vettünk részt. Nagyon szeretem az ilyen ifjúsági miséket, hogy mint most is, sokan voltunk fiatalok, és mint egymásnak testvérei, együtt ünnepelehetünk meg az Oltáriszentség titkát. A misét egy nagyon aranyos pap tartotta, aki Indiából érkezett hozzánk, magyarokhoz, s bár törte a nyelvet, nagyon jó prédikációt mondott. Bennem két hasonlata maradt meg leginkább: a „mosógép” és a „lomtalanítás”. Az előbbi a gyóntatószékre, az utóbbi pedig a nagyböjti időszakra értendő. A nagyböjt valóban a (lelki) megtisztulásról szól. Annyi rossz van, amit a világ ránk ragaszt, és sok minden dolog van, amiről észre sem vesszük, hogy beszennyeznek minket. Olyan jó lenne mindezekről megszabadulni, és teljesen odaadni az életünket Krisztusnak...

Nánási Krisztina

Nahát, ez a NABIT nagyszerű volt! A keresztút állomásain az előadott jeleneteknek az volt a különlegessége,

hogyan a mai világunkról szóltak. Érdekes volt megfigyelni, ahogyan a házak ablakaiból kíváncsi emberek hol kinéztek, hol hirtelen becsukták az ablakokat, még be is függönyözték, ki-ki „ízlése szerint”. Sokan biztos azt hitték, hogy tüntetés. Nos, az is volt, Jézus mellett. A misét az a Magyarországon élő indiai szerzetes tartotta, aki Indiában kalauzolta a magyar papok egy csoportját. Én Márton atya indiai úti élménybeszámolóján már voltam, így tudtam, hogy jól beszél magyarul az indiai atya, de így is meglepett, mikor hallottam. Apukám, aki szintén ott volt, azt mondta, hogy ez a pap „szégyenbe hozta” a magyarokat hivatástudatból, hitből, kitartásból. Furcsa volt hallani, hogy ő azért jött ide Indiából, hogy felrázza a magyar embereket.

Bakó László Ábel

Ifi lelkigyakorlat

Az idei nagybőjtben plébániánk ifjúságának egy maroknyi csapata szállta meg Tahí egyik hétvégi házát. 14 fiatal, akik készen álltak a lélek művelésére. A lelki hétvégén az önátadást és az Istennek adottságot próbáltuk körbejárni. Ehhez segített a reggeli Biblia-olvasás és elmélkedés, amire bőven hagyunk időt. Visszatérő elemei hétvégéinknek a filmek, amiket projektoros technikai háttérrel hatásosan nézhettünk meg. Két film segített a megosztásban. Az egyik riportfilm egy sokat szenvedett erdélyi

jezsuitáról, Páter Godó Mihályról, aki hitéért 18 évet töltött a kommunisták sivár börtöneiben, és a lélek derűjét hordozta öregségében. A másik egy összeállítás négy szentéletű keresztényről, akik az önátadás erejében fogadták el a vértanúságot vagy a szenvedést. Egyik résztvevő fiatal tanúsága álljon itt a hétvégéről:

A Tahiban töltött hétvége számomra egy imameghallgatás volt. Egyszerű és komoly, mégis melegséges hétvége volt, amelyen igazán a lelkünkre tudtunk figyelni, s Istennel való kapcsolatunkra. Ehhez segítettek a reggeli, esti zsolozsmák, elmélkedések, szentmise, filmek. Mégis, ami engem legjobban megérintett, az a szentségimádás volt. Ott a csöndben gyakran eszemben járt egy ének néhány sora: „zene nem szól már és minden távol jár: jöhetek Hozzád. Mit is mondhatnék, mit hozhatnék eléd... Adj nekem, Uram, imádó szívet, ami csak Rólad szól...” A lelki javak mellett pedig ott volt a többiek szeretete, befogadása, ami számomra ezekben az időkben különösen sokat jelent, hiszen csak néhány hónapja kerültem a közösségbe, és lelkigyakorlaton is először vettem részt. Sokan akkor láttak először, mégis nyitottak és barátságosak voltak. Az a szeretet volt jelen köztünk is, mint ami az egész egyházközösség életéből sugárzik. Hálás vagyok.

Hegedűs Ágota

A nyári hittanos nagytábor helyszíne és időpontja megszületett: **Július 21-től 28-ig** a hidegkúti turistaházban (Mátra) táborozunk az 1-7. oszt. hittanosokkal és vezetőikkel.

Gyertek! Nincs messze már a nyár!

Álarcosbál Fatimában

...mert szuper volt!

Február 20-án egy farsangi bálra voltunk hivatalosak. A soroksár-újtelepi plébánia nagytermében volt a buli. A hangulat adott volt, leginkább nagyon vidám. A bejáratnál mindenféle álarcok közül választhattunk, hátha elfelejtettük, hogy maskara-bálba jövünk. Mindenki színes, szép maszkot, a lányok báli ruhát viseltek. A fiúk profi módra pörgették a lányokat. Tanultunk country táncot, a MAKARÉNÁT, és egy pörgős görög táncot. Tudtunk szavazni a bálkirálynőre és a bálkirályra. Oly módon, hogy megnéztük milyen érc van a cetlijén és azt írtuk rá a papírdarabkánkra, amit a dobozba dobtunk. Ez a része tetszett nekem a legjobban.

A bálra magunkkal vittük az egyik barátnőnket, aki valójában nem jár templomba, de gondoltuk, tetszeni fog neki is. És bejött! Ő azt mondta, hogy nagyon aranyos ez az összejövetel. Mindenki vidám és nyitott egymás felé, és ráadásul önfeledten tud táncolni. Szerinte olyan, mintha egy külön kis világban lennénk. Eltáncolgatunk, nevetünk, egyszerűen jól érezzük magunk, s emellett jól el tudunk beszélgetni egymással. Rájöttem, hogy én is ezért szeretem ezeket a bálokat, találkozókat, mert feltétel nélkül, a külsőségeket kizárva tudunk együtt lenni. Remélem, jövőre is megrendezésre kerül, és hogy kicsit többen el tudnak jönni, mert szuper volt.

Cz. Fruzsina

Felső minitábor

Nem olyan rég, nagybőjt közepén, felsős hittantáborban voltunk Kosdon. A ház, amiben laktunk egy mélyedésben volt a templom mellett. Az elején volt egy kis probléma a villannyal, de hamar megoldódott. Az ittlét első napját misével kezdtük. A második napon elmentünk kirándulni. Majdnem találkoztunk egy „pusztai mölffel” (ragadozó állat, tehén és tapír keveréke).

Körülbelül a túra közepén egy hat állomásos keresztutat jártunk az erdőben. Az elsőt és az utolsót Márton atya, a közben lévőket az előző nap kialakított csoportok tartották. Gyönyörű napsütésben emelkedtünk fölfelé, de az utolsó állomásra (Jézus meghal a kereszten) egy barlang mélyére ereszkedtünk le. Hazaérve ebédeltünk, majd újabb csoportokba rendeződve dolgoztuk föl Jézus pusztában való megkísértését. Vacsorára a régi szerzetesek példájára böjtöltünk, kenyeret ettünk és vizet ittunk. A nap szentmisével zárult. Harmadnapon reggel megtartottuk ünnepi táborzáró misénket, majd Márton atya visszasietett Pestszentimrére. Reggeli után kitakarítottuk a házat és elindultunk hazafelé. Ez a tábor nagy lelki megújulás volt számomra.

Csernyus Marci

Hétköznapok lelkigyakorlata

Az idei nagyböjtben közel húszan ismét végeztük a „hétköznapok lelkigyakorlatát”, ami szinte már hagyománnyá vált. Mottója a következő volt: „Hagyd, hogy lelkedben a szeretet szárnyakat öltön” Az első héten Isten megelőző, elibénk siető szeretetéről elméledtünk. A második héten a Jézussal való találkozásra és annak gyümölcseire láttunk példákat. Számomra különösen is sokat jelentett Zakeus, a vámos találkozója. Számba vettem, hol vagyok én kicsi a szeretetben (Zakeus, aki alacsony volt), és milyen „fügefára” kell felmásznom, hogy a Jézussal való találkozás igazi nagylelkű szeretetet hozzon ki belőlem. Ez aztán egyfajta elhatározással is vált ezekben a napokban, és az Úr valóban hozott elem alkalmakat a „fára-mászásra”, ez által a vele való találkozásra, amiből születtek apró, pici csodák. A harmadik hét lelkiismeret-vizsgálat volt: miben kell megtisztulnunk, mi gátolja szárnyalásunkat? Az utolsó héten a keresztút, mint a szeretet útja jelent meg előttünk. És hát újra nagyon szép volt hetente összejönni a megosztó-estekre, ahol annyi mindent tanulhattunk egymástól.

M. K. Andrea

Családközösségek

Februári hírlevelünkben már hírt adtunk arról, hogy több családközösség alakult egyházközségünkben. Családközösségnek nevezzük azt az állandó, 4-6 házaspárból álló kiscsoportot, akik rendszeres időközönként találkoznak egymással otthonukban, egymás felé az elköteleződés és felelősségvállalás bizonyos fokú döntését hozzák meg, és a közös imádság mellett megosztják egymással keresztény hitük és életük tapasztalatait. Havonta más-más családközösség mutatkozik be lapunkban. Íme, a következő, amelyhez az alábbi családok tartoznak: *Pálfalvi László és Bet, Hős Csaba és Orsi, Fülöp Dániel és Csilla, Kovács Róbert és Kinga, Szabó Zoltán és Livia.*

Nagy ajándék számunkra, hogy a plébániánkon megalakult családközösségek egyikének mi is tagjai lehetünk. Sajnos havonta csak egy alkalommal tudunk összejönni, ezért fontosnak érezzük egymás hordozását a többi napon is. A találkozó végén minden házaspár kihúzza egy másik pár nevét, és a következő alkalomig imáinkban hordozzuk őket, megosztva egymással, hogy ki miért kéri az imákat. Nagy erőt érzünk abban, hogy a hétköznapok rohanásában így mégis időt tudunk fordítani egymásra, és konkrét imaszándékokért tudjuk kérni az Úr segítségét.

Kinga és Robi

Hordozzuk egymást. Adventben úgy éltem ezt meg, mintha mi, „szamarak”, napról napra adtuk volna át „utasunkat”, magát a közösséget egymásnak, így hordozva azt Mária és József nyomán a csillagfényes éjszakában. És reméltük, hogy köztünk is növekszik a világosság, ahogy az adventi koszorún! Családközösségünk még olyan, mint a

nyiladozó rózsabimbó, de úgy érzem, egyre nagyobb a szabadságunk és bizalmunk egymás felé. Lassan egyre több szírmot fedünk fel, olyanokat is, melyek nehézségeket, fájdalmakat, esetleg bűnöket takarnak... Hordozzuk egymást... Most a Nagyböjtben is hétről-hétre más család veszi vállára családközösségünket, és így járunk keresztutat Jézussal. Mert van olyan pillanata a közösségnek, mikor keresztnek élem meg azt, van, akinek én vagyok a keresztje, vagy aki számomra kereszt, és hordozzuk egymást szeretetben.

Bet

Nagyon jó látni és átélni, hogy a rendszeres havi találkozókon túlmenően is szorosabbá válik a kapcsolat a közösség tagjai között. Eddig talán minden hónapra jutott valami családi programra irányuló kezdeményezés (kirándulások, mézeskalács-sütés, szilveszter, múzeumlátogatás). Az pedig egyenesen megható volt, ahogyan a közösség imádsága, leleményes szeretete

körülölelt minket a kisbabánk születésekor és a keresztelőjén.

Csilla

Hálát adok neked, Uram, hogy családközösségbe tartozhatok. Hálát adok a közös imákért, ahol Teveled találkozhatok, ahol valóban megtapasztalhatom, hogy „ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok köztük”. Számomra nagy élmény minden egyes családközösségben elmondott ima. Támasz ez életem kanyargós útján, megállási pont, megújulási lehetőség, szeretet-találkozás és legfőképp túlcserélhető kegyelem. A legutóbbi imánk Mária Magdolna és Jézus kapcsolatára, az ő szavaikra épült. Csillának és Daninak köszönhetően felsejlett előttünk a sírbarlang képe, ahol Magdolna keresi az Urat, felsejlett a sötétség, a reménytelenség, a könnyek, és a mindezeket győzedelmeskedő világosság, a feltámadt Krisztus. Megrázó volt, hogy a megjelenítés által mi is közvetlen részesei lehettünk a történetnek, hogy egy-egy mécesst meggyújtva odahelyezhettük magunkat Jézus világossága mellé, hogy mi is kiléphettünk a fényre, és rátalálhattunk Jézusra. Így lett a történet a mi történetünk. Végül ki-ki megfogalmazta saját kérését, hálaadását, és örömét, fájdalmát, hozta el, osztotta meg, s adta át Jézusnak.

Orsi

Minden alkalomra családközösségünkben egy házaspár készül valamilyen témából. Érdekes előadást hallottunk Bet és Laci előadásában az imamódokról. Kiderült, hogyan használhatjuk fel a különböző imamódokat Istennel való kapcsolatunk elmélyítésére. Megismertük a kötött és szabad imák sokszínűségét. Hallottunk a Szentírás-olvasás többféle lehetőségéről: olvashatjuk teljesen kívülállóként; vagy a

jelenetbe helyezkedve, mint szemlélő; vagy a jelenetbe helyezkedve, mint központi alak. Sokat beszélgettünk az imára hangolódásról és arról, hogy közösségünk tagjai milyen módon imádkoznak. Hogy egymást jobban megismerjük, a karácsonyi összejöveteleken társasjátékot játszottunk. Hasznos volt, mert a játékban mélyebb rétegeinket is megismerjük. Lelkes vendéglátói szerepükön túl Csilla és Dani két érdekes témát is feldobtak. Közösségünk házaspárjai megosztották megismerkedési történetüket, két különböző nézőpontból! Megbeszéltük, hogy miért tartjuk fontosnak a szentségi házasságot, miben nyújt számunkra erőt. A világi és keresztényi hivatásunk is szóba került. Szó volt arról, hogyan próbálunk tanúságot tenni Jézus mellett, mennyire sikerül (vagy kevésbé) a Szentlélek vezetését megéreznünk, és hogyan szalaszthatjuk el egy tanúságtétel lehetőségét.

Livia és Zoli

Keresztelő a közösségben

Mindig örülünk, ha közösségünk újabb gyermekek megkeresztelésével gyarapodik. Plébániánk családok levelezési listájáról adunk közre egy levélváltást - megfontolásra:

Kedves Családok! Ha az Úr is úgy akarja, február 22-én vasárnap a 10 órai

szentmisén újabb személlyel bővül Isten egyháza és egyben a mi közösségünk is. Bár többségében amúgy is erre a misére jártok, így talán felesleges is az invitálás, de azért mégis: gyertek el minél többen, örüljete velünk együtt Kinga lányunk keresztelőjén! Szeretettel, *Csilla&Dani*

Kedves Családok! Mindannyiunk nevében szeretném megköszönni Daniék kedves hívását lányuk keresztelőjére. Noha ez valóban a 10 órai szentmisében lesz, és várható, hogy legtöbben ezen vesztek részt, magát a gesztust és a hívást tartom fontosnak és köszönöm. Még ha a mise után kerülne is sor a keresztelőre (ált. ½ 12-kor szokott lenni), én fontosnak tartom, hogy ha egy keresztény család, aki valóban a közösségünkhöz tartozik, keresztelőt tart, magát a (szűkebb) közösséget is meghívja. A közfelfogást (egyelőre még) botránkoztató módon fontosabbnak is érzem a helyi élő keresztény közösség meghívását és jelenlétét a keresztelőn, mint a rokonságét, még akkor is, ha ők is elkötelezett keresztények, hát még akkor, ha ők kevésbé hívők. Félreértés ne essék, nem az utóbbiak jelenlétét gondolom aránytévesztésnek - őket nagy szeretettel fogadjuk, és próbálunk tanúskodni előttük -, hanem az előbbieket hiányát. Ha pedig a rokonság hívó keresztény, akkor kiváló alkalom adódik két vagy több keresztény közösség közötti testvéri találkozásra és tapasztalatcserére. A közösség néhány tagja akár még imát is mondhatna a megkereszteltért és családjáért, de akár még egy-két gitáros éneket is énekelhetne (még gitár nélkül is). Ellenvetésként szokták felhozni, hogy a szűk családi kör és rokonság annyira ritka alkalommal találkozik manapság, hogy egy keresztelő, amire szívesen eljönnek, a velük

való találkozás ritka és értékes alkalma. Ha a helyi közösség is jelen van, kevesebb figyelmet fordíthatnak rájuk. Úgy érezhetik, hogy háttérbe szorulnak, és az irántuk való szeretet (ahogy ők megélik) sérül. Ebben nyilván van valami, mégis egyházunk úgy tartja, hogy egy keresztlő elsősorban a hit cselekménye, melyben a helyi keresztény közösség - és rajtuk keresztül az Egyház - fogadja be Isten családjának új tagját. E téren bizony komoly szemléletváltásra van szükségünk. A helyi közösség meg nem hívásának talán olyan praktikus oka is van, hogy ha keresztlőre meghívunk valakit, akkor úgy érezzük, hogy az utána való ebédre vagy fogadásra is illene meghívni őket. Ami persze anyagi vagy fizikai képtelenség. Szerintem viszont nem szükségszerű, hogy a keresztlőre való meghívást kövesse a fogadásra való meghívás is. Ezt kedvesen, világosan meg lehet fogalmazni. De nem is szükséges. A legtöbben - akik a közösségből eljönnek - úgyszintén a keresztlőn való együtt örvendezést tartják fontosnak. A fenti gondolatokat meg- és továbbgondolásra szánom. Azt is örömmel veszem, ha reflektáltok rá. Üdv, *Márton atya*

Hírözön - hitözön

Várok valami jó hírt. Nagyon rám férne. Váltok egyik csatornától a másikra, a tévéről a rádióra, az újságról az Internetre. Egy gombnyomás és mindjárt mindenről értesülök.

De minek? Csak rossz hír van. Sőt. Árad mindenhol az elkeserítő, a felháborító vagy a hátborzongató. Végtelen butaság, hiszékenység, közöny - növekszik bennem a harag. Hazugság, pofátlanság, gazemberség, barbárság - már gyűlölni is tudok. Megdöbbenő. Ez a hírözön csak a rosszat hozza ki belőlem. Haragszom a világra. Megvetem azt, aki tizenkilencezer forintért eladta unokái jövőjét, akivel el lehetett hitetni, hogy határon túli testvéreink az ő megélhetését veszélyeztetik, aki háromszor szavazta vissza a nyakunkra az ország megnyomorítóit, mert azt hazudták mindig, amit hallani akart, és akikkel most újból elhitetik, hogy a válság tehet mindenről, nem pedig az ő országpusztító kormányzásuk...

Uram, ezek olyan értetlenek! Ezek sose hittek neked! Csak a saját érdeküket nézték, csak önmagukat szerették! Hogy tudtál ezekért keresztre feszülni? Teljes bennem a kiábrándultság és a csömör. Elegem van a hírzajból is. Csendet teremtek.

- Menekülés, gyávaság... - súgja egy hang. - Nem akarsz szembenézni a valósággal. - kajánkodik egy másik. De már nem érdekel. Jó, hogy nincs hírözön. Megszülethet a csönd. De nincs belenyugvás, csak nyugalom, nincs megbékélés, csak békesség. Egy idő után bentől hallok hívásokat. - Te gyűlölöd azt a remegő kezűt, aki előtted áll sorban, és az utolsó apróját fizeti ki a gyógyszeréért? Gyűlölni tudod azt a hajlott hátút, aki melletted húzza a

piacon kis kocsiját, és alig van már pult, ahol meg merne állni? Gyűlölöd azt a borzolt hajú magatehetetlent, akit a kórházban felejtett a család, és fátyolos szemekkel hallgatja a festett hajú, rengő tomporú nővérke kioktatását az illendő viselkedésről? - Nem, dehogy! - borzadok el magamtól. - A szívem szakad meg értük. - Na látod, te vagy az értetlen. Kereszthez szegezett karom nem válogathat. Mindenkit ölel. Téged is, aki annyi húsvét után máig sem fogtad fel, mit jelent érdem és érdek nélkül szeretni.

Tényleg nem fogtam fel. Szégyellem magam, mert ez a jó hír, amire vágytam. Taníts meg rá, Uram!

Deák Erzsé

Látogass el plébániánk honlapjára!

www.communio.hu/pestszenzimre

Híreket, fényképgalériát és ismertetőket találsz!

Családos keresztút

Nagybőjt negyedik hetében különös módon életre kelt a pénteki keresztút. A házasok és a családosok megtöltötték a templomot. Sokan gyermekeikkel jöttek. A stációkra egy-egy házaspár készült föl, és így jártuk végig Jézus útját.

Szép volt látni, hogy családjaink közössége nem csak a vidám kirándulások alkalmával, a piknikek önfeledt társaságában egy, hanem az élet megrendítőbb, fájdalmas pillanataiban is. Mert hol egyik, hol másik családnak kell kiinnia a fájdalom keserves poharát, és megerősítés számukra, ha tudják, ott vagyunk mellettük, imádkozunk értük, és a Megváltó Krisztussal egy utat járunk.

Idén nyáron is lesz **családos tábor**
Piliscsabán!

Időpontja: 2009. július 8-12.

Jelentkezési lap és bővebb infó később – de a család nyári programjai tervezéséhez már most vegyék figyelembe!

Ifjúsági passiójáték

A virágvasárnapi ünnepi szentmisén évről évre misztériumjátékot adunk elő. A gyerekek és a családok így jobban át tudják élni Jézus szenvedéstörténetét. Idén néhány mozzanatában színesebb előadásban, új jelenettel is kibővítve adta elő 25 fiatalunk Jézus passióját. Nem maradt el a megostorozás, és a Passió film aláfestő zenéje is emelkedettebbé tette a keresztutat. Jézus és Mária szerepét egy fiatal házaspár játszotta. Máté két éve, 2007 húsvétján keresztelkedett meg nálunk, felesége Kriszti most készül elsőáldozására. Mindannyiunk nevében köszönjük plébániánk ifjúságának, hogy hiteles átéléssel előadott megrendítő játékkal megajándékoztak bennünket.

(És azt sem hagyhatjuk szó nélkül, hogy a passió Jézusát végre vállig érő hajjal láthattuk. ☺)

Nagyböjti „élménytár” - Ha Jézus UTP kábelből ostort fonna...

Elhatároztam nagyböjtben, hogy limitálom az internetezést... De nem így történt. Két napig ment a dolog, aztán napról napra ismét egyre több időt töltöttem a gép előtt... Egyik nap azonban megtörtént az, ami minden „neten csüngő” ember rémálma: egy

ügyes kábelfektető szakember az ajtónk fölött fűrt egy lyukat egy következő vezetéknek. Lelkes munkálkodása közben szétfűrta az UTP kábelünket, az Internet egyik pillanatról a másikra elszállt... Két nap múltán a szolgáltatónk kábelezősei kijavították a hibát. Viccesen megjegyeztem: „Internet-csoda!” Akkor rájöttem. Valóban az volt, csak fordítva. Nem az volt a csoda, hogy ismét volt net, hanem az, hogy nem volt... Most már határozottan tudom, Jézus keze benne volt a dologban, mert Rajta kívül senki más nem tudott az elhatározásomról. Mintha mindent be akart volna vasalni rajtam, amit megfogadtam. Másfél hét elteltével ismét hiba történt, egy fővezetékelt elszaggattak. Ennek köszönhetően az egész lakótelepen nem volt Internet szolgáltatás. Három napig böjtöltem ezt is. Az ideg tépett szét, és lerágtam mind a tíz körömöt, ugyanis rohamosan közelgett a virágvasárnap passiójáték.

Rengeteg technikai hiányossággal szenvedtünk, szükségem lett volna a netre is. Így hát mérgemben kedvem lett volna UTP kábelből ostort fonni és széthasítani annak a hátán, aki ezt tette. Mi, akik elvállaltuk a passiójáték technikai kivitelezését, folyton folyvást megtapasztaltuk, hogy valami nem akarja, hogy ez a misztériumjáték létrejöjjön. A főpróbán Máté alatt a gerendakereszt meggyengült ága bement az unalmast, letört az egyik szára, én meg net nélkül nem tudtam effekteket gyűjteni. Három nappal virágvasárnap előtt, se kereszt, se lepel, se kard, se hangeffektek. Ott álltunk tehetetlenül, és néztük, hogy rohannak az órák, a percek. Szinte már csak az utolsó fűszálakba kapaszkodtunk. De mintha egy hang azt mondta volna: „Ne aggodalmaskodjál! Csak bízz! Én megoldok mindent.” Nagy küzdelem volt, de végül is minden megoldódott. Kaptunk kölcsön kardot, tudtunk szerezni leplet, megjavították a keresztet is, és az Internetet is megszerelték. Így hát azt mondhatom, a visszajelzések alapján, hogy az Úr kegyelméből, sikerült! Visszanézve a nagyböjtömet, elmondhatom, hogy ez volt a türelem és a bizalom próbája... Nekem... Egy olyan embernek, aki képtelen kivárni a dolgokat... Köszönöm Uram! És ezúton szeretném megköszönni mindenkinek a segítséget és a részvételt!

Marcusi ☺

Közeledik a **XXX. Márianosztrai Gyalogos Ifjúsági Zarándoklat** ideje! **Május 1-3.** hétvégéjén reményünk szerint nagyobb csapattal indulunk mi is útnak, hogy a Pilis és a Börzsöny hegyein átkelve, a közel 250 résztvevővel együtt keressük fiatalságunk jövőjét.

7-8. osztálytól hívom a fiatalokat, a középiskolás és egyetemi ifjúságot!

A zarándoklat honlapja:

www.marianosztra.zarandoklat.hu

Események, életmorzsák egyházközségünk életéből

A gyógyító, irgalmas szívű Jézus látogatott el hozzánk március 29-én, Nagyböjt 5. vasárnapján. 57 testvérünk, betegek és idősek vették föl közösen a betegek szent kenetét a 10 órás szentmise keretében. Jézus mondja: „Jöjjetek én-hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és terhet hordoztok, én megkönnyítelek benneteket...” (Mt 11, 28)

Április 4-én a Dohnányi Ernő Zeneiskola a hagyományos Virágvasárnapi Hangversenyét adta elő templomunkban. Örülünk, ha helyet adhatunk művészeti, komolyzenei műveknek, és törhetjük az ugart, ami Pestszentimrét sajnálatos módon régóta takarja.

Ugyanezen szombat reggelén ragyogó napsütésben 17 családuknak apraja-nagyja gyülekezett családi kirándulásra. Az érkező autók majd eltorlaszolták az utcát. Zsivaly, jókedvű biccentések és a megszámlálhatatlan gyermek vidámsága jelezték, hogy a szívünkben is kitavasodott. Úticélunk Pilisszentlélek volt, és onnan egy rövid séta a Hoffmann vadászházhoz. Köszönjük a szervezőknek ezt a csodálatos napot!

Önkéntes hozzájárulás (egyházi adó)

Egyházközségünkben sajnos igen kevesen fizetik az egyházi adót. Nagyrészt ennek kellene fedeznie épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. Továbbra is tudunk adni **készpénz-befizetési (sárga) csekket**, amelyen egyházközségünk részére az egyházi adót vagy adományt be lehet fizetni. A személyi jövedelemadóból levonható a befizetett összeg 30 %-a. Erről igazolást adunk 5.000.- Ft feletti befizetések esetén, ha a csekk közlemény rovatában feltüntetjük az adószámot. Közcélú adományok esetén cégeknek is tudunk igazolást adni. Természetesen ekkor befizetőként a cég nevét és adószámát kell megadni. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve.

Természetesen továbbra is be lehet fizetni a hozzájárulást személyesen az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérjük a híveket, hogy anyagi hozzájárulásukkal támogassák egyházközségünket!

Hirdetéseink

Április 17-19. hétvégéjén alsó tagozatos **minitáborba** megyünk Nagyörzsönybe.

A közeljövőben ismét **papírgyűjtést** hirdetünk a nyári családi tábor segítésére. Kezdjük gyűjteni a papírt! Május elején hirdetni fogjuk, hogy mikortól lehet hozni.

Május 10-én lesz egyházközségünkben a **bérmálkozás**. A püspök Bíró László táborigordinárius lesz. 20 testvérünk

készül a bérálás szentségének fölvétele. Imádkozzunk értük!

A plébánián a **Baba-mama klub** minden szerdán reggel ½ 10-től ½ 12-ig várja a kisgyermekes anyukákat beszélgetésre, találkozásra. Helye a Cserkészház.

A **Nyugdíjas Klubot** minden második hétfőn reggel 8-tól ½ 11-ig tartjuk az év páros heteiben, amelyre szeretettel várjuk idősebb testvéreinket, imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre. Legközelebb április 27-én.

Néri Szent Fülöp nevét viselő **gitáros ifjúsági énekkarunk** szeretettel várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től a plébánián. Az énekkar honlapja:

www.nerifulopkorus.atw.hu

Plébániánk bankszámlaszáma:

**Pestszentimrei Római Katolikus
Plébánia
10103881-45238100-01000004**

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznapi: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 órakor, pénteken este 6 órakor.

Péntekenként az esti szentmise után egy órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 7-től fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra
Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra
Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni.
Keresztelési, bérálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

a 2008/2009-es tanévben

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások I. (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra
Óvodások II. (kis- és középsős)	Szerda ½ 5 óra
Nagycsoport és 1. osztály	Kedd ½ 5 óra
2. osztály (elsőáldozók I. év)	Hétfő ½ 6 óra
3. osztály (elsőáldozók II. év)	Csütörtök ¼ 5 óra
4. osztály	Szerda ½ 5 óra
5. osztály	Kedd ½ 5 óra
6. osztály	Hétfő ½ 5 óra
7. osztály	Kedd 6 óra
8-9. osztály	Szerda 6 óra
10-11. osztály	Hétfő 6 óra
Ifjúsági (12. o.-tól és egyetem)	Csütörtök ½ 8
Házaspárti hittan	hónap 2. péntekén ½ 9
Felnőtt kezdő hittan	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páros hetek hétfőin)
Felnőtt Katekézis	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páratlan hetek hétfőin)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). **Felelős kiadó:** Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. **Felelős szerkesztő:** Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.

Internet: www.communio.hu/pestszentimrei